

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 1.000
Letna naročnina . . . . . L 2.000
Letna inozemstvo . . . . . L 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 16 (789)

Gorica - četrtek 16. aprila 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

Kulturnih domov ne bo nikdar preveč

O tej zadevi se je izrekla že marsikaka beseda. Po mnenju mnogih je že preveč teh sedežev in premalo zvestih obiskovalcev. Ti dvomiljivci so neke vrste poslovni ljudje, ki iščejo povsod tvarnega, otipljivega dobička. Tega pa naši kulturni sedeži ne morejo prinašati.

Mi iščemo duš in ne bleščočih nastopov. Živimo v dobi, ko je postal laični apostolat zelo pereča zadeva Cerkve. Sedanji sv. oče je dejal letos, da spada npr. Katoliška akcija k osnovnim sestavinam današnjega ustroja Cerkve. Pa če bi tudi ne bilo toliko jasnih smernic Cerkve glede laičnega apostolata posebno v obdobju koncila, bi nam že izkušnja zadnjih let kazala pomembnost tega pojava v cerkvenem življenju.

V tržaški škofiji so vršile zelo odlično to delo laičnega apostolata skozi več kot pol stoletja slovenske Marijine družbe. Razmere se spreminjajo, nastajajo nove oblike laičnega apostolata, toda tega, kar je storila ta družba v času svojega obstoja, ne bo presešla in tudi ne dosegla nobena nova tvorba, ki jo bo hotela posnemati. — Isto velja za Mar. družbo v Gorici.

Ti podvigi laičnega apostolata imajo to svojstvo, da uporabljajo za sedež prostor ali stavbo, ki ne služi prvenstveno bogoslužju. Tako so nastali pri nas Marijini domovi, kulturni domovi, mladinski domovi. Brez takih sedežev bi bilo posebno v današnjih razmerah težko uspešno organizirati kakršno koli obliko laičnega apostolata. Tak značaj imajo ti naši domovi: Marijin dom v ul. Risorta, v Rojanu, zasilni dom pri Sv. Ivanu, mladinski domovi na Skorklji, v Skednju, v ul. Donizetti, zbirališče pri Sv. Vincencu, gostovanje in župnijski dvorani v Barkovljah, skromni prostorček na zasebnem stanovanju »Marijina šola« pri Sv. Jakobu, Katoliški dom v Gorici.

Delo v teh »domovih« ni »hobby« (osebno zanimanje) kakega kaplana, temveč spada po besedi sv. očeta k ustanovni uredbi Cerkve. To delo obsega mnogo napore, skrbi, neprespanih noči. Včasih je imelo katoliško bogoslužje mnogo »vigilij«, nočnih pobožnosti. Delo Cerkve v teh

domovih bi bile nekake sedanje vigilije.

Naši domovi in njih delo je čisto nekaj svojstvenega. Podobno je delu, ki se vrši v dvoranah, ki nimajo v programu verskih in versko vzgojnih namenov kjer ne vršijo laičnega apostolata Cerkve. Toda podobnost je navidezna. Naš cilj je višji, nadnaraven. Vse to, kar imamo podobnega z drugimi domovi, je sredstvo za ta naš višji cilj.

Trdimo, da je naše delo tudi narodno ali narodno obrambno delo. To trdimo z vso pravico. Seveda ni naše narodno obrambno delo le propagandna gesta. To delo je v bistvu našega apostolata. Narodna ideja korenini v naravnih in božji postavi, ki mora biti podlaga vse družbene uredbe. Če smo mogli o tem še dvomiti, nam je dvome razpršil pokojni papež Janez XXIII. s svojo okrožnico »Mir na zemlji«. Laični apostolat vzgaja prave in resnične narodnjake. Zato tudi ustanovljamo slovenske Marijine družbe, slovenske Marijine, kulturne, mladinske domove. To narodno delo pa nam spet ni »hobby«, temveč delamo to zato, ker ne smemo in ne moremo drugače, ker je to neizprosna zahteva naše vesti.

Ker se torej razlikujemo od delavcev v drugačnih domovih, se držimo svojih domov in ne silimo nikamor drugam.

Omeniti pa je treba še važno stvar. Država je dala v Trstu pol milijarde lir za zgradbo slovenskih domov, ki jih je svoj čas uničil fašizem. V teh domovih so delovali nekoč demokratični Slovenci. Ker se tudi mi laični apostoli prištevamo z vsem ponosom demokratičnim Slovincem, zato imamo tudi mi pravico do tiste odškodnine. Tej pravici se ne bomo nikoli odpovedali. Ta naša pravica ne bo nikoli ugasnila. Marsikaj se bo spremenilo. Ta pravica pa bo ostala. Verjemo, da bomo prišli do te svoje pravice.

Dokler pa se to ne zgodi, nas podpirajo vsi naši dobri demokratični Slovenci. Zaupamo v nadaljnjo blago pomoč svojih dosedanjih dobrotnikov, ki so pomagali in pomagajo graditi in vzdrževati naše domove.

P. Š.

Gospodarska konferenca v Ženevi

Na svetovni konferenci za trgovino in razvoj so zaključili splošno razpravo. S tem je uvodni del konference pri kraju. Doslej so imeli besedo politični predstavniki udeležujočih se držav (122 po številu), ki so vsi s svojega gledišča obrazložili svoja načela in smernice za bodoče pospeševanje mednarodne trgovine. Sedaj so ti predstavniki zapustili Ženevo in pustili v Palači narodov poklicne strokovnjake, ki so se porazdelili v pet komisij (za izvoz surovin, za trgovino industrijskih izdelkov, za finansiranje razvoja mednarodne trgovine, za institucionalna vprašanja ter komisija za splošno ekonomsko-filozofska vprašanja in bodoče gospodarske ureditve v svetu).

Splošna debata je trajala enajst dni, in sicer od 24. marca do 8. aprila. V tem času se je na govorniškem odru zvrstilo na desetine govornikov, ki so vsi poudarjali zevajoč prepad med razvitimi in nerazvitimi deželami. Prva ugotovitev s te konference je, da je človeštvo razdeljeno nekako na tri temeljne skupine: tretjina pebivavstva na naši zemlji živi dobro, udobno in človeka vredno življenje, druga tretjina je za silo dosegla povprečno raven, tretjina (ena milijarda) ljudi pa živi v bedi in pomankanju.

Iz tega nujno sledi, da je treba te razlike zmanjšati. In prav tega dela se je lotila ženevska konferenca. — Voščila za uspešno delo je poslal tudi papež Pavel VI. Njegovo pismo, ki izraža stališče svete Stolice do perečih mednarodnih socialnih vprašanj, je prečital državn tajnik Aletto Cicognani.

Johnson o odnosih ZDA - ZSSR

Ameriški predsednik Lyndon Johnson je na svoji zadnji tiskovni konferenci izrazil zadovoljstvo nad potekom sovjetsko-ameriških odnosov. Kot odmev na pomirjevalne izjave Hruščeva med obiskom na Madžarskem je Johnson dejal, da je vedno pripravljen poslušati Hruščeva, ko govori o pomirjenju.

Pred kratkim se je ameriški veleposlanik Kohler vrnil iz Moskve v Washington s pozdravno poslanico sovjetskega premiera Hruščeva za predsednika Johnsona. Po mnenju ameriškega predsednika je v odnosih med obema državama zavladalo »poslovno« vzdušje, ki omogoča, da se razčistijo nekateri problemi, za rešitev katerih sta obe strani zainteresirani. Veleposlanik Kohler se bo kmalu vrnil v Moskvo z enako pozdravno poslanico Hruščevu.

Novi predsednik Brazilije

Brazilski kongres (parlament) je z veliko večino izvolil za novega predsednika države generala Branca Castello. Zanj so glasovali poslanci obeh največjih brazilskih političnih strank, demokratiške narodne unije ter socialdemokratske stranke.

Novi predsednik, ki izhaja iz vojaških krogov, bo ostal na oblasti do leta 1966, ko bodo spet redne volitve. Star je 64 let ter uživa na splošno sloves resne in zanesljive osebnosti, kakršno v teh težavnih trenutkih potrebuje Brazilija.

Polom komunizma

Če nas vse ne vara, nevidna roka že piše usodo komunizma: me, tekel, fares.

Pred meseci se je Hruščev še bahal, da bo plesal na grobu kapitalizma, to je svobodnega sveta. Danes pravi, da je komunistično kmetijstvo zanič in da morajo vzhodne države posnemati zahodno, zlasti ameriško kmetijstvo.

Veliko naivnih in nepoučenih ljudi je že videlo ves svet ovit v rdečo zastavo, okrašeno s srpom in kladivom. Danes je ta zastava zaradi notranjih komunističnih preprirov razcefrana. Po časopisih vidimo vinjete, kako Hruščev udarja Mao Tse-tunga s kladivom po glavi, Mao Tse-tung pa je Hruščeva zabolal s srpom v tilnik.

Komunisti so si tako skočili v lase, da pri medsebojnem zmerjanju ne pazijo več na besede. To je slabo spričevalo za nauk, ki govori o odrešenju delavca. Iz ust ljudi, ki so učenci istega Marxa in Lenina, prihajajo kar podle besede, ki pričajo, da se komunizem nepreklicno spreminja v polomijo.

Kitajski komunisti so za neusmiljeno in krvavo revolucijo, stradanje ter atomsko vojno, samo da bi razširili komunistično zmoto in nesrečo na ves svet.

Hruščev odgovarja, da jim manjka eno kolesce v glavi, kajti samo otroci ter idioti se ne bojijo vojne. Ker ve, da so Rusi do grla siti stalinovskega stradanja in pritrgovanja, je rekel: Udobno živi le tisti, ki živi v obilju. Golaž in balet slajšata življenje. Tiste, ki se navdušujejo za komunističnega malika Stalina — misli je na kitajske komuniste in njihove somišljenike v drugih državah — je poslal v grob vohat Stalinovo truplo. Rekel je: Kdor ljubi Stalina, naj ga gre vohat, ker mu je gotovo všeč vonj po mrtvaki. Če

ga hočejo imeti Kitajci, naj si ga kar odnesejo in vržejo v Rumeno reko. Za nameček je očital v isto rdečo zastavo zavitim tovarišem, da so vojni hujskači, rasisti, šovinsti, imperialisti, da gazijo v blatu in da so podli izdajavci. Kitajski komunisti mu vse te vzdevke v Marxovem imenu vračajo z dodatkom, da je strahopetec in kapitalant.

V svetovnem komunizmu je torej nastala babilonska zmeda.

Komunisti so vsilili svoj nauk tretjnji človeštva. Mislili so, da bo potreben še zadnji naskok, pa se jim bo nasmehnila zmaga.

V življenju je že tako, da človek obrača, Bog pa obrne. Bog se je v zgodovini človeštva večkrat poslužil demonskih sil za izvedbo svojih načrtov. Tudi v pojavu komunizma se je zdelo, kakor da bi bili spuščeni z verige vsi demoni, da bi človeka preizkusili, ga morda kaznovali, mu zameglili pamet, če ne bo buden, in ga postavili na preizkušnjo.

Vsaka stvar ima svojo mejo, tudi hudobija. Otroci tega sveta, ki so modrejši od otrok luči, so si

s komunizmom zgradili labirint, v katerem so se zgubili. Podoba je, da so se jim zmešali jeziki, kakor prevzetnim graditeljem babilonskega stolpa. Bog je posegel vmes po zakonih, ki jih je položil v človekovo naravo. In teh zakonov, tudi prebrisani demoni ne morejo spremeniti.

Brezbožni komunizem se je začel razkrajati. Sam njegov apostol Hruščev je proglasil enaga največjih rdečih apostolov, Stalina, za zločinca in smrdljivega mrtvaka. Imel je prav, saj komunizem postaja mrtvak: odpovedal je kot nauk, ki je obljubljal, da bo odpravil izkoriščanje človeka po človeku, propadel je na gospodarskem področju in tudi kot sila, ki je upala, da bo družila v železni blok vse države, ki slonijo na marksizmu-leninizmu. Polomija je popolna, očitna. Smrtni boj bo še verjetno dolg in žilav, toda božji mlini že meljejo... Dogaja se nekaj podobnega kot po francoski revoluciji.

Čas bi bil, da bi to resnico spoznali vsi tisti naši rojaki, ki so se dali komunistom preslepiti!

Po razkolu Moskva - Peking

Razkol v svetovnem komunističnem gibanju je z zadnjimi napadi Hruščeva ob obisku na Madžarskem postal javno priznano dejstvo, ovekovečeno z vsemi formalnostmi, ki so predpisane po komunistični dialektiki. V znanem Sulslovem poročilu o sovjetsko-kitajskih odnosih z dne 14. februarja je sicer govora o sklicanju svetovne konference vseh komunističnih partij, na kateri naj bi dokončno odločili o pravovernosti kitajskih komunističnih voditeljev. Toda Hruščev ni čakal take konference, ampak je s svoje strani po hitel z ideološko obsodbo pekinških voditeljev ter njihovim izobčenjem iz komunističnega občestva, češ da so reaktionarji, frakcionisti ter imperialisti, ki se valjajo v trockističnem in šovinističnem blatu.

»Kitajski voditelji,« pravi Hruščev, »so krenili s poti mednarodnega delavskega gibanja ter oprli svojo politiko na barvo kože in na raso. Zaradi tega smo proti njihovi dejavnosti, ki škodi celotnemu komunističnemu gibanju. Oni so dosegli to, česar imperialisti nikdar niso mogli doseči: razkol v komunističnem gibanju. Do vprašanja vojne in miru imajo podobno stališče kot imperialisti ter se igrajo z nuklearno vojno in nadaljujejo s kultom osebnosti. Zaradi tega so postali izdajavci in odpadniki mednarodnega delavskega gibanja, med katerim rovarijo z ustanavljanjem trockističnih ločin.«

ODMEVI V SVETU

Izobčenje kitajskih komunistov po Hruščevu ni pri komunističnih partijah naletelo na navdušenje ali brezpogojno odobravanje. Izjemo dela le komunistična partija Madžarske. Vse ostale komunistične države Vzhodne Evrope so se z raznimi prikritimi pridržki sicer opredelile za Moskvo, toda očitno je, da jim tako postopanje ni po volji. Zavedajo se namreč, da ista usoda lahko tudi njih doleti, če bi se hotele preveč osamosvojiti od Moskve. Najbolj zadržani so Romuni in seveda Albanci. Ti dve dr-

žavi sta edini iz vzhodnoevropskega socialističnega tabora, ki nista prenašali govora, ki ga je imel Hruščev ob svoji vrnitvi z Madžarske.

Na Zahodu so z zanimanjem sledili obisku Hruščeva na Madžarskem. Z zadovoljstvom so vzeli na znanje njegove pomirjevalne izjave do mednarodnih vprašanj. Priznal je, da niso samo Sovjeti, ki želijo mirno reševanje sporov, ampak tudi drugi. Ob več prilikah je pohvalil pridobitve kapitalizma, to je tistega kapitalizma, ki mu je že nešteto krat napovedal žalosten propad. Sedaj pa je moral sam ugotoviti, da je komunistični sistem odpovedal s komunističnim v tekmi za blagostanje.

Torej ni več tisti napadalni Hruščev, ki je pred leti grozil, da bo pokopal kapitalizem z večjo proizvodnjo in medcelinskimi raketa-mi. »Če bo naš sistem (komunizem) nudil manj izobilja kot kapitalistični, nas bo ljudstvo poslalo k vragu. Nima smisla, da si grozimo drug drugemu z uničenjem. Tekma naj se odloči na gospodarskem polju. Zmagal bo tisti, ki bo nudil človeku več dobrin.«

Iz previdnosti ni povedal, kateri sistem bo nudil večje blagostanje, kajti vse njegove dosedanje napovedi se žal niso uresničile.

Judovski protest

Predstavniki 24 ameriških židovskih organizacij so sklenili, da bodo storili uradne korake pri ameriški vladi, da bi posredovala za prenehanje protisemitske propagande, ki je v teku v Sovjetski zvezi. Ta sklep so sprejeli na koncu konference, na kateri so se zbrali v Washingtonu najvišji predstavniki židovske skupnosti ZDA, ki združuje malo manj kot šest milijonov državljanov.

Verjetno, da bo delegacija, ki predstavlja 24 ameriških židovskih organizacij, zaprosila, da bi šla v Sovjetsko zvezo z namenom, da osebno ugotovi položaj Židov. Kot poudarjajo v newyorških političnih krogih, bi teoretično ta zahteva morala biti sprejeta.

Petnajsti sin duhovnik

Zagrebski list Glas koncila je prinesel v velikonočni številki razgovor z materjo iz Kalinovca v Podravju na Hrvaškem, ki jo je pred dvema letoma sprejel sveti oče.

Stara mamica Bara Golub (rodila se je leta 1887) je vse svoje vtise popisala. »Bila sem v Rimu, v večnem in svetem mestu, ker sem imela v Rimu sina duhovnika, ki je tam študiral. Vabil me je, naj ga pridem obiskat v Rim. Bala sem se tako dolgega potovanja, saj sem preprosta kmetica, stara 75 let. Sin pa mi je pisal, naj se nič ne bojim in naj grem kot na božjo pot. Zares sem vedno hvaležna Bogu za vse, kar sem videla v večnem mestu.«

PRI SVETEM OČETU

»30. junija 1962 sem bila s sinom duhovnikom pri svetem očetu v njegovi sobi. Najprej je pokleknil sin in sveti oče ga je blagoslovil, nato sem pokleknila še jaz in me je blagoslovil, se mi nasmehal in rekel: »Ko vidim vas, se mi zdi, da vidim svojo mamo, kajti tudi jaz sem kmet!« — Sprva se ni spomnil, da ga ne razumem, potem pa mi je sin raztolmačil. Vprašal me je, koliko let imam in koliko otrok. Ko mi je moj sin povedal, da je on petnajsti in zadnji otrok, me je sveti oče prejel za roke in nekaj časa so moje roke počivale v njegovih, v tistih rokah, ki imajo ključ nebeškega kraljestva. Tudi on je bil sin revne kmečke družine. Se vedno vidim njegov blagi in nasmehani obraz. Potem sem se slikala skupno s svetim očetom in s sinom. Nato se je še razgovarjal s sinom. Razumela sem, da je omenjal Zagreb in Djakovo.

Meni je še rekel, da je močna materina molitev. Ko sva odhajala, mi je rekel, da bo on molil zame in za mojo družino, jaz pa naj molim zanj.«

BLAGOSLOV STEVILNE DRUŽINE

Bara Golub je zelo ponosna na svoje številne otroke in zanje Bogu hvaležna. Imela je devet sinov in šest hčera. Po trinajstem otroku je bila težko bolna. Dva zdravnika sta ji rekla, da bi ji nov porod prinesel smrt. Toda ona je zaupala v Boga in srečno porodila še dva otroke. Prepričana je, da jo je zato Bog nagradil. Če bi poslušala nasvet zdravnikov, ne bi imela sina duhovnika, saj je ravno zadnji otrok postal duhovnik.

Vse to rada pripoveduje mladim materam, a se ji posmehujejo. Ona sodi, da bi rade uživale življenje, a na starost bodo žalostne. Otroci jo imajo zelo radi, čeprav je bila z njimi stroga in čeprav so že vsi starejši. Prepričana je, da je mati lahko srečna in se lahko zveliča, če sprejema otroke in če jih skrbno vzgaja.

Vsak dan gre v cerkev in pri sveti maši misli na sina, ki v daljnem mestu Rimu tisti trenutek pristopa k oltarju in ki svojo mater vsak dan blagoslovlja pred sveto mašo in po sveti maši.

Misijonarji pri svetem očetu

Pretekli teden je sprejel sveti oče v posebni avdienci okrog sto misijonarjev, duhovnikov, sester, laikov, ki pripadajo različnim redovnim družinam in ki bodo v kratkem odpotovali v Afriko. Sveti oče jih je pozdravil s toplimi besedami. Med drugim jim je rekel: »Pojdite, ljubljeni sinovi in hčere, pojdite za mirno vedrostjo, ker veste, da boste vršili Bogu prijetno delo, koristno za Cerkve in ker veste, da vas papež blagoslovlja. In če boste kdaj čutili, da se vas sredi trdega dela polasča utrujenost in naveličanost, tedaj pomislite: Papež misli na nas, on moli za nas, nas ljubi in nam je blizu!«

Kardinal Višinski o potrebi temeljite izobrazbe

Poljski primas kardinal Višinski je imel daljši govor, v katerem je svojim bogoslovcem poudaril potrebo, da si duhovščina zagotovi primerno kulturno izobrazbo. Varšavski nadškof se je pritožil nad pomanjkljivostmi sedanjega državnega vzgojnega sistema, ki je padel z obsežnega in globokega znanja na raven krilatice. Kardinal je dejal: »Kadar so imele v rokah oblast na pol izobražene osebe, so te povzročile številne nesreče in celo vojne na svetu. Cerkve,« tako je nadaljeval kardinal, »meni, da mora imeti poglobljena izobrazba duha prednost pred vsem drugim. Danes je prevleč tehnične izobrazbe na škodo filozofskega študija, ki se zdi, da je na tem, da ugasne.«

Konferenca italijanskih škofov

V dneh 14., 15. in 16. aprila so se v Rimu sestali vsi italijanski škofje, ki jih je čez 300. Razpravljali so, kako naj se v Italiji izvedejo predpisi in navodila Konstitucije o liturgiji in koncilskih dekretih o obveščevalnih sredstvih. Na programu zasedanja so bili še razni dušnopastirski problemi. — Zanimivo bo vedeti, kakšno stališče bodo škofje zavzeli o rabi italijanskega jezika v bogoslužju. Zdi se, da bo razvoj v tej smeri zelo počasen. Kardinal Sirj iz Genova v nekem članku liturgične revije navdušeno zagovarja ohranitev latinskega jezika pri bogoslužju. Zanimivo bo nadalje vedeti, kakšna navodila bo ta škofovska konferenca dala za narodne manjšine v Italiji, in to prav v zvezi z rabo materinega jezika pri bogoslužnih opravilih.

Stoletnica

Marijinega kipa v Lurdu

V lurski vrtini, kjer je Bernardka videla Brezmadežno, stoji Marijin kip, ki praznuje letos svojo stoletnico. Kip so naredili po navodilu Bernardke in ga odkrili 4. aprila 1864. Slovesnosti se je tisti dan udeležilo dvajset tisoč ljudi. Po sto letih je Marijin kip, ki je iz marmorja, še vedno nepokvarjen, le od časa do časa ga morajo umiti, ker zaradi gorenja sveč pred votlino postane skoraj črn. Rožni venec so pa leta 1960 morali zamenjati.

Msgr. Srečko Gregorec - sedemdesetletnik

Ena najmarkantnejših postav med duhovniki v goriški škofiji je gotovo kanonik msgr. Srečko Gregorec. Odlikuje ga močnatost, vestnost v službi in umirjenost. Po rodu Gorenjec, doma iz Mengša je čisto slučajno zašel na Goriško. Rojen dne 6. aprila 1894 je bil posvečen v duhovnika med prvo svetovno vojno in sicer 8. 6. 1917. Skof Jeglič ga je kot kaplana poslal v Trnovo pri Ilirski Bistrici, pozneje je prišel v Senožeče. Ko je leta 1918 Italija zasedla Primorsko do Postojne, je Srečko Gregorec ostal na svojem mestu in prišel pod Italijo. Iz Senožeč so ga premestili v Sturje, ki so tedaj še spadale pod ljubljansko škofijo. In v Sturjah je potem ostal do leta 1945. Tako je Gregorec Gorenjec postal Primorec in ostal zvest Primorski ves čas do danes, zlasti še ko so preureditvi škofijskih mej po prvi svetovni vojni prišle Sturje med goriško nadškofijo.

Ob koncu druge svetovne vojne se je Srečko Gregorec umaknil v Gorico in tu leta 1946 zaprosil za mesto kanonika penitenciarja v stolnem kapitulju. Leta 1947 je postal še katehet na slovenskih višjih srednjih šolah.

To je v kratkih besedah življenjska pot msgr. S. Gregorca do danes, ko obhaja 70-letnico rojstva. Prav malo pred tem jubilejem, in sicer na veliko soboto po končani škofovi maši, ki jo je predsedel v spovednici, ga je zadela možganska kap in leži sedaj težko bolan v goriški bolnici. Njegov jubilej, ki bi bil vesel zanj in za nas njegove sobrate, je zato žalosten, ko stojimo ob njegovi bolniški postelji. Kljub temu je prav, če se njegovga življenjskega jubileja spomnimo tu v KG, kateremu je bil vedno prijatelj in tudi zvest sodelavec. Uvodni članek v letošnji velikonočni številki je na primer njegov.

Msgr. Gregorec se ni udeleževal samo kot dober in zgleden duhovnik, temveč je zelo dobro vodil Marijino družbo v Sturjah in vedno rad tudi pisal. Ima talent pesnika in nabožnega pisatelja: precej rad tudi piše igrice. V tem navdušenju je leta 1955 sprejel uredništvo Pastirčka in ga urejeval do letos, ko se je Pastirček preselil v Trst in so zanj sprejeli skrb drugi. V Pastirčku je veliko pisal. Ivček-Nagajčevček je n. pr. njegov.

Tudi drugače monsignor Gregorec vedno rad sega po peresu. Njegove pesmice so razsejane po raznih revijah, časopi-

sih in koledarjih iz sedanjih in preteklih let. Njegove igrice so se igralo v Sturjah, pa tudi v Gorici in drugod po deželi. Nekaj teh za otroke je objavljenih v Pastirčku. Izdal je tudi nekaj knjig pridig, razne šmarnice, dva veroučna učbenika itd. Reči moremo, da je med najbolj marljivimi pisci v goriški nadškofiji. Če bi kdo vse zbral, bi bilo res dokaj veliko delo.

Ko monsignorju Srečku Gregorcju čestitamo k življenjskemu jubileju, mu izrekamo tudi voščilo, naj mu Bog povrne zdravje. Mi vsi pa molimo zanj in molite tudi vi, otroci, ki vam je toliko lepega povedal v Pastirčku.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

P. Vladimir Kos S. J. piše iz Tokia:

»Iz srca hvala vsem, ki mi omogočajo prejem Katoliškega glasa in Mladike. — Tukaj se borimo trenutno z zidanjem Prve večerne obrtne vzgojalnice za otroke, pobiravce cunj, in z zidanjem Prve samostojne zadruge pobiravcev cunj, a manjka nam denarja za inventar. Vem, da nimam »pravice« prosi za podporo, ker se nisem izkazal vrednega s prispevki ali kako drugače, a vseeno...«

Šmarnice »Kraljica dveh svetov«

Letos bodo brali v mariborski in ljubljanski škofiji šmarnice »Kraljica dveh svetov«, ki jih je napisal Jože Kokalj DJ, izdal pa mariborski škofijski ordinarijat. Šmarnice imajo misijonski pečat in so izredno zanimivo pisane. Podajajo pregled misijonskega dela katoliške Cerkve, Ljudje jih bodo brez dvoma zelo radi poslušali. — Naštevamo nekaj naslovov: Kraljica dveh svetov, Tekma s trgovci, Žrtev in sreča, Med muslimani, Slovenci pod Himalajo, Katoliške šole, Šmarnice na Malokaju, Mali človek v službi velike Cerkve, Pričevanje krvi, Rožni venec za ves svet, Kraljica sveta, itd. Pisatelj popisuje prispevek slovenskih misijonarjev pri širjenju svete Cerkve. — Naroča se: Škofijski ordinarijat v Mariboru, Poštni predal 139. Do bi se tudi pri ljubljanskem nadškofijskem ordinariatu, Poštni predal 121.

Kulturne prireditve v Torontu

Po veliki noči je v slovenski skupnosti v Torontu v Kanadi vzbrstela vrsta kulturnih prireditev. Na belo nedeljo je bila v dvorani Brezmadežne vprizorjena Fabrijeva drama Preiskava. Režiral je g. Stane Brunšek.

V soboto 1. aprila in v nedeljo 12. aprila je bil v dvorani Marije Pomagaj harmonikarski koncert, ki sta ga priredili obe slovenski harmonikarski šoli v Torontu, Fojsova in Marije Pomagaj. Dirigiral je g. Kazimir Fojso.

V nedeljo 19. aprila pa bo Mladinski klub župnije Marije Pomagaj vprizoril Vodopivčevega študenta. Pevci in igralci so mladi fantje in dekleta, člani kluba. Režira g. Stane Brunšek, glasbeni vodja pa je gđc. Elza Šantejeva.

Zadnjo soboto in nedeljo v aprilu bo proslava 400. letnice rojstva W. Shakespearea, ko bo Slovensko gledališče postavilo na oder dvorane Marije Pomagaj Shakespearjevo dramo Romeo in Julija v skrbni režiji g. Vilka Cekueta.

VPRAŠUJETE - ODGOVARJAMO

Ni je skoraj pri nas družine, ki bi ne bila v prvi ali drugi vojni izkusila begunstva ali celo izgnanstva. Posledice tega se čutijo še danes: tisoči in tisoči naših ljudi so ostali razkropljeni po svetu. Ali bi ne bilo primerno, če bi se dala vpeljati majhna liturgična novost, da bi namreč pri vselem delu rožnega venca kot predzadnje desetko dodali še skrivnost: ki si z njim, Devica, na tuje bežala. Seveda naj bi to veljalo le za narode, ki so doživeli grenki kruh begunstva in tujine, ker le ti bi to skrivnost res doživeto molili. R.

Rožni venec je molitev celokupne Cerkve, tako zamišljen in sestavljen, da ga lahko molijo vsa ljudstva in vsi narodi. Zato bi pomenila uvedba nove desetke samo za nekatere narode bistveno spremembo te splošno-krščanske molitve. Res bi lahko cerkvene oblasti v Rimu omenjeno desetko vključile, toda Cerkvi je mnogo na tem, da je molitev po vsem svetu enotna in ni zato naktajna izjemam. Pač pa nič ne ovira, da ne bi kdo zasebno dodal omenjene desetke svojemu rožnemu vencu, ko ga moli. Saj Slovenci dodajamo desetko za verne duše, ki tudi ni vključena v uradni način molitve sv. rožnega venca. Menimo tudi, da bi po posameznih škofijah lahko škofje dobili iz Rima dovoljenje, da se nova desetka pri raznih cerkvenih pobožnostih doda. Seveda je to stvar premisleka, posvetovanja, prošnje na liturgično kongregacijo, tudi vprašanje primernosti ali neprimernosti take novosti. Vsekakor pa osebno lahko vedno zmolite svojo predlagano desetko. Menimo, da bo koristila in našim razkropljenim bratom in sestram po svetu in v vas samih povečala čut soodgovornosti za duhovno rast našega naroda. J.

Raznarodovalni namen industrijskega področja

(Liberalci, misovci in demokristjani složni)

V »Katoliškem glasu« od 12. marca smo brali ugovor naših občinskih svetovavcev proti nameravanemu nastanku industrijskega pasu na področju Standreža in Sovodnje, ker ima očitne raznarodovalne namene.

Zdaj smo izvedeli pa še nekaj novega, ki potrjuje našo vero, da gre resnično za odpravo navedenih dveh slovenskih krajev. Na veliki petek je namreč goriški župan sklical sestanek predstavnikov skupin občinskih svetovavcev in na sestanku je prof. Piccinato pokazal dokončni obris regulacijskega načrta (piano regolatore), ki predvideva tudi novo cesto od Ločnika skozi Standrež tja do srečanja ceste Terz/Armata s Tržaško cesto, seveda z novim velikim in obširnim mostom čez Sočo. Predstavnik slovenskih svetovavcev je takoj razumel, da ima tudi ta cesta skozi Standrež raznarodovalni namen, in je takoj ugovarjal proti tej cesti in proti nastanku industrijskega pasu, ker vse skupaj ogroža obstanek slovenskega prebivalstva na tistem ozemlju.

Prof. Piccinato je dejal, da mu to vprašanje ni znano. Se isti večer pa je na predavanju, ki ga je imel v prostorih Trgovinske zbornice, dejal, da delavci danes niso tako naivni, da bi hodili na delo v tovarno tudi samih petnajst minut ali pol ure daleč, ko imajo možnost, da prebivajo zraven tovarne. Drugi dan, na veliko soboto, smo izvedeli iz »Primorskega dnevnika«, da je na veliki petek popoldne bil prof. Piccinato v Sovodnjah, kjer da je zagotavljal, da se delavci ne bodo smeli naseliti v Sovodnje.

V petek 10. t. m. je ugovor naših svetovavcev prišel pred občinski svet in tu je pristojni odbornik trdil, da industrijski pas in cesta skozi Standrež nimata raznarodovalnega namena. Predstavnik slovenske skupine pa je v kratkih in jasnih izjavah potrdil prepričanje, da gre prav za raznarodovanje z uničenjem dveh slovenskih krajev. Zato je vprašanje spremenil v resolucijo, da se v zadevi lahko izrečejo vse skupine občinskih svetovavcev. Ze na petkovi seji pa se je videlo, da misovci in liberalci podpirajo demokristjane, ker so v tem smislu že glasovali skupaj pri imenovanju treh strokovnjakov, ki naj za nagrado šestih milijonov lir preučijo možnosti nastanka industrijskega področja in dejavnosti na izbranem prostoru. Misovci (novi fašisti) so na seji naravnost triumfirali, ker so videli, da so demokristjani povzeli načrt inž. Cacceseja, ki je naperjen proti Slovincem. Končna razprava o ugovoru naših svetovavcev pride morda še ta teden na dnevni red.

Kakor znano, je predvidena avtocesta, široka 26 metrov, ki pojde skozi Sovodnje. Kružala jo bo sedanja cesta Gorica-Sovodnje-Zagrad, ki jo razširijo najmanj za tri metre. Potem industrijsko področje pod Standrežem in na sovodnjških tleh do vasi. Nato še široka moderna cesta od Ločnika skozi Standrež, z mostom čez Sočo. Se slepec razume, da gre za uničenje teh dveh slovenskih krajev. Standrež so že itak obkolili z novimi naselbinami Italijanov.

Onstran Soče, recimo na primer od Ločnika do Moše je prostora, kar se hoče za nastanek industrije. Toda tja nekemu ne diši in tudi to potrjuje naše prepričanje, da je stvar naperjena proti Slovincem.

Pornografska literatura

Mlada italijanska pisateljica Lina Agostini je hotela napisati aktualen roman: prišla je pred sodnika zaradi žalitve morale.

Roman nosi naslov »Giorgina«. To je zadnji zanimiv slučaj v italijanskem slovstvu, ne zaradi knjige kot takšne, temveč zaradi trditve, s katerimi se je mlada avtorica opravičevala pred sodnikom. Lina Agostini je stara 24 let, toda roman je napisala, ko ji je bilo komaj 18 let. Objavila ga je tri leta kasneje, a knjiga praktično ni nikoli zagledala luči. Ko so jo namreč začeli prodajati v neki rimski knjigarni, so jo dale oblasti takoj zapleniti in so obdolžile pisateljico, založnika in tiskarja žalitve javne morale. Pisateljčin mož, šolskega ravnatelja v Grossetu, je branje knjige tako vznemirilo, da je poslal ženo zopet k njenim staršem in vložil tožbo za ločitev zakona.

Toda pisateljica ni niti najmanj zaskrbljena zaradi hrupa, ki ga je povzročila. Opravičila se je z naslednjimi besedami: »Navdihnila sem se v moderni literaturi, zlasti v delih Moravie in sem hotela povedati aktualno zgodbo.« Jasno je, da italijansko slovstvo prav nič ne izgubi z zaplenbo te knjige. Tokrat se ni nihče uprl v imenu svobodnega izražanja. Tu smo namreč na polju pristne pornografije. To nam potrjuje sam založnik knjige iz naslednje izjave: »Ko sem prejel rrokopis, sem mislil, da bo to delo zanimivo za zbirko, v katero sem vključil dela mladih

pisateljev z namenom, da vidim, kakšen vpliv je nanje imela moderna literatura. Zal sem moral priti do grenkih zaključkov.«

Cela zgodba ne bi bila nič drugega kot navaden sodnijski primer, ako ne bi bilo vmes tistih čudnih trditve mlade avtorice. Lina Agostini je bila prepričana, da je ustvarila literarno delo. Razlog tega zmotnega mišljenja moramo iskati v tem, da si je vzela kot vzorec Alberta Moravio. Če je namreč on tudi po objavi romana »La noia« ohranil naslov mednarodnega pisatelja, zakaj ne bi tudi njej to uspelo z romanom »Giorgina«? To pojmovanje je seveda nesmiselno; toda kako moremo zahtevati, da osemnajstletno dekle zna ločiti, kaj spada k slovstvu in kaj k pornografiji? To je seveda ne reši pred krivdo žalitve morale; a moralo bi vsaj opozoriti tiste, ki s svojim pisanjem dajejo povod takim nerazumevanjem.

Cetudi s krščanskega stališča ne moremo biti naklonjeni avtorju romana »La noia«, moramo vendar priznati, da njegova literatura ni samo pornografija. Za nekaterimi predznaki podobami, za nekaterimi »naturalističnimi« prizori se skriva globoka grenkoba; nezadovoljstvo nad sedanjim družbenim stanjem. Toda kaj odneso zares bralci od vsega, kar on piše? Zeleti bi bilo, da seže bravec po knjigi »La noia« predvsem zaradi resnih strani razumniškega raziskovanja. Toda žal je treba o tem dvomiti. Miranda Zafred

Tudi Slovenci dvigamo svoj glas

Odbor devetnajstih strokovnjakov je objavil poročilo in predloge za ureditev položaja nemško govoreče manjšine v Južni Tirolski. Poročilo nakazuje v glavnem pravilni odnos večinskega naroda do narodne manjšine.

Tudi Slovenci dvigamo svoj glas in zahtevamo enako postopanje za našo manjšino. Za uresničenje te zahteve se bomo borili tudi v novem deželnem svetu. Nujno je, da pošljemo vanj svoje zastopstvo. Naša dolžnost je, da bo dobila čim več glasov naša lista z lipovo vejico in napisom »SLOVENSKA SKUPNOST«!

Goriškim Slovencem v premislek!

Naša kandidatna lista z znakom lipove vejice in dvojezičnim napisom UNIONE SLOVENA - SLOVENSKA SKUPNOST je potrjena in 10. maja oddamo svoj glas tej edini slovenski listi v volilnem okrožju goriške province. Slovenci nimamo druge izbire in dolžnost nas veže, da svojega glasu ne zavržemo tjavdan, ampak da ga položimo slovenskemu domu na oltar, da ostane trden in da častno in pošteno izpriča svojo prisotnost in svojo živo voljo do življenja.

Deželno avtonomijo so naši predniki tja do leta 1923 že poznali in uživali njene dobrote in koristi. Tega leta pa jo je fašizem ukinil, ker ni mogel trpeti ugodnosti, ki so izvirale iz nje.

Slovenska demokratska zveza je že 21. maja 1947 s posebno spomenico, ki jo je naslovila na ustavodajno skupščino v Rimu, zahtevala vrnitev avtonomije in zaščito Slovencev v Italiji z vsestranskim spoštovanjem njihovih pravic.

Deželno avtonomijo je ustavodajna skupščina res izglasovala, in sicer tudi zaradi prisotnosti Slovencev v deželi. Toda zle sile v nekaterih italijanskih strankah, tudi v stranki krščanske demokracije in kom. partije, so toliko let zavlačevale izvedbo avtonomije, dokler niso dosegle, da sta vlada in parlament Slovence in njihove pravice ter zaščito prezrla in zanemarila.

Prej so italijanski činitelji trdili, da dobimo svoje pravice v okviru deželnega statuta. Ko pa so v parlamentu statut sestavljali, so nas prezrli. Kljub temu stoji v tretjem členu statuta zapisano, da smo vsi državljani dežele enakovredni ne glede na svojo jezikovno pripadnost in da je vsem zajamčena ohranitev narodne in kulturne značilnosti.

Zanimivo je dejstvo, da je demokristjanski videmski senator Tessitori v senatu predlagal, naj se odpravi tudi to skromno priznanje naših pravic. Za zgodovino moram povedati, da je ta senator tam okoli leta 1948 poklical zastopnike goriške SDZ k sebi v Videm, kjer nam je kot predstavnik Furlanskega ljudskega gibanja za deželno avtonomijo pravil, kako moramo Slovenci ravnati, da se avtonomija izvede, češ da imamo samo mi Slovenci moč kaj takega doseči. Glagol, ki ga je rabil, kako naj nastopimo, je bil ostrega značaja. Mi smo mu odgovorili, da smo se že dovolj hrupno upirali fašizmu ter prestali hudo preganjanje in trpljenje, zato da bomo od vlade zahtevali pismeno in ustno spoštovanje svojih pravic in zaščito. Prosil nas je, naj mu predložimo neko tako spomenico, ki smo jo ravno bili pripravili, in on jo je odobril.

Radio Trst A

Sporod od 19. do 25. aprila 1964

Nedelja: 9.30 Cvetice v slovenski pesmi. — 10.00 Prensos vs. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »V skalnih gorah«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.30 Radijska novela: Lev Detela: »Sonce za oblaki«. — 18.30 Po društvih in krožkih: (11) Filatelistični klub »Lovrenc Košire«.

Ponedeljek: 11.15 Ameriški odmevi. — 12.15 Iz slovenske folklore: Niko Kuret: Ljudstvo baja, ljudstvo poje: (12) »Kmetič je seme posjal«. — 18.00 Glasovi iz narave, pripravil Tone Penko. — 19.15 Radijska univerza: (12) »Se o pravici do združevanja v stranke«.

Torek: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanščina po radiu: 40. lekcija. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Pregled italijanske dramatične, pripravila Josip Tavčar in Jože Peterlin. 18. oddaja. Odlomek iz komedije »Možje«, ki jo je napisal Achille Torelli in tor enodajnika »Cavalleria rusticana« in

kih nam nasprotnih politikov je, žal, veliko v deželi! Tajnik tržaške Krščanske demokracije pravi, da dežela ni pristojna za priznavanje naših pravic!

Zdaj gre za to, da izvolimo svojega predstavnika in deželni zbor, kjer naj izpričuje našo prisotnost in našo dobro voljo za sodelovanje, za pravično in uspešno izvajanje deželnega statuta. Gre za splošne gospodarske in socialne koristi vsega ljudstva, tudi slovenskega, a tudi za jezikovne in kulturne pravice. Da ne bodo naši ljudje morali s trebihom za kruhom daleč po svetu in pustiti doma družino, neprebrljeno in odvisno samo od pičlega zaslužka očeta ali brata v tujini, medtem ko prihajajo z juga v naše kraje trume ljudi in najdejo tu ugodne pogoje za takojšnjo zaposlitev.

Izpolnimo torej svojo dolžnost in glasujmo zvesto in pravilno za našo slovensko listo!

dr. Avgust Sfiligoj

Za komuniste ni Slovencev v Reziji

Nekdo je priskočil na pomoč »Delu«, slovensko pisanemu glasilu PCI - Partito Comunista Italiano. V kar čedni slovensčini hvali najbolj bogato stranko v Italiji, to je komunistično partijo, ki vzdržuje na desetisoče dobro plačanih uradnikov in aktivistov ter je med zadnjimi političnimi volitvami razmetala za propagando nad 20 milijard lir, — mar bi jih dala za revne ljudi — zdaj pa je baje določila nad 150 milijonov lir samo za deželne volitve v Furlaniji-Juljski Benečiji.

Ker imajo bogati komunisti, ki baje strašno ljubijo Slovence, toliko denarja, bi človek pričakoval, da bodo sprejeli vsaj enega Slovenca na svojo listo v tolmeškem okraju, kamor spadata Kanalska dolina in Rezija. Kaj še! Tam za PCI očitno ni Slovencev. Tudi za pisca članka v »Delu« jih ni. Pač pa v slovensčini pisano glasilu PCI hinavsko zavija oč in udriha po »Slovenski skupnosti«, ker ni postavila svojih kandidatov v Beneški Sloveniji. To je narajeno v smislu načela »napadi, da te ne napadejo« ali »napad je najboljša obramba«. Če bi imela revna »Slovenska skupnost« vsaj desetino toliko denarja, kakor ga bodo kapitalistični komunisti razmetali samo za propagando med deželnimi volitvami, bi imela svojo organizacijo ne samo v Beneški Sloveniji, ampak tudi v Kanalski dolini in Reziji ter bi nastopila s svojo listo v vseh štirih okrožjih, kjer biva slovenska manjšina, naj bi to bilo drugim prav ali ne! Poskusila, pa še kako poskusila je tudi brez denarja in lastne organizacije, a žal za letos ni šlo. Narejen pa je prvi korak, ki bo dovedel do postavljenega cilja, ker

KAR SMO NAPISALI, DRZI

Drži poziv, objavljen v »Katoliškem glasu«, da Slovenci ne smemo biti sredstvo, s katerim si nekatere italijanske stranke utrjujejo svoj politični vpliv, od česar naš življenjski nikakšno stvarne koristi. Drži beseda »nekateri«, ker se za duše Slovencev trenutno najbolj potegujejo italijanski komunisti in socialisti. Trenutno edino možni izhod v Beneški Sloveniji ne po-

meni načelne politike stapljanja Slovencev z »drugimi govorečimi državljani« v vsedržavnih italijanskih strankah, katero zagovarjajo tisti zaslepljeni rojaki, ki vabijo Slovence, naj glasujejo za Partito Comunista Italiano ter Partito Socialista Italiano. Slovenske stranke, združene na listi Slovenske skupnosti, se niso nikdar razpušile, ampak imajo svojo organizacijo, ker dobro vedo, da bo naša manjšina v Italiji upoštevana le tako dolgo, dokler bo imela lastno politično predstavništvo. Ako bi vsi Slovenci sledili pozivom komunistov ter socialistov, bi postali Goriško in Tržaško tisto, kar je danes Beneška Slovenija! To je edina perspektiva, katero nam nudi PCI, o kateri piše »Delo«, da je »največja in najmogočnejša slovenska stranka«. V perspektivi je dejansko največja stranka, ki Slovence raznaroduje s svojo kapitulantsko miselnostjo, ki vodi h kapitulantski politiki prostovoljnega narodnega utapljanja v neslovenskih strankah, to je k počasnemu odpadanju od lastne narodnosti!

NEKAJ NEVSESNIH VPRAŠANJ DR. ŠIŠKOVICU

Prerekanja so nam sicer odvratna, toda ker nam je »Delo« vrglo rokavico, jo sprejemamo. Imamo nekaj vprašanj za dr. Šiškočiča, o katerem pravijo, da bo izvoljen na listo PCI. Zakaj so parlamentarni PCI kljub drugačnim slovenskim zagotovilom g. Berničičeve glasovali za statut naše dežele brez podrobnih jamstev za slovensko manjšino, ko je vendar znano, da brez njihovih glasov dežela sploh ne bi bila ustanovljena? Zakaj so zapravili edino priliko, ko bi res lahko nekaj naredili za Slovence? Zakaj večina slovenskih pripadnikov PCI, pravimo večina, ne kakšen posameznik, pošilja otroke v italijanske šole? Kam grejo milijoni, ki jih je dalo vodstvo PCI za deželne volitve dne 10. maja? Kaj svetuje slovenskim pristašem PCI glede sovjetsko-kitajskega preloma? Kako opravičujemo krizo v svetovnem komunizmu? Kako opravičujemo povske, s katerimi se zmerjajo njegovi »slavni« voditelji? Ali naj uboge slovenske kumunistične duše verjamejo ki-

Sobota: 12.15 Zgodovinske zanimivosti. — 15.00 »Volane«, oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Bo že kakos«, radijska drama. — 17.20 Drugi Vatikanski koncil. Poročila in komentariji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 19.15 Družinski obzornik. Urednik Ivan Theuerschuh. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Zborovske skladbe Rada Simonitija, Karla Pahorja in Alojza Srebotnjaka.

Pri cestnih nesrečah ima alkohol največji delež

Na tiskovni konferenci avtomobilskega kluba (ACI) je govoril rimski vseučiliški profesor Puntoni o cestnem prometu. Izjavil je, da število mrtvih pri cestnih nesrečah prekaša število mrtvih, ki jih zahtevajo nalezljive in druge najbolj razširjene bolezni. V letu 1963 so cestne nesreče v Italiji zahtevale 12.000 življenj. Po preiskavah so ugotovili, da je pri teh nesrečah imel največji delež alkohol in preobitna ali zgrešena hrana.

Protialkoholno kampanjo, je rekel prof. Puntoni, je treba voditi zelo premišljeno in prepričevalno. Prepričati je treba zlasti mladino o nevarnostih in zločestih posledicah alkoholizma.

Otvoritev Doma v Šklednju

Končno je prišel dan, ki smo ga štedenski Slovenci nestrno pričakovali: otvorili smo svoj Dom, v katerem se bomo odslej zbirali in tvorili eno samo slovensko družino.

V sedanjih težkih razmerah more Slovence na Tržaškem in Goriškem rešiti samo združenost in povezanost. A družji jih najbolj lasten prostor, v katerem se zbirajo; prostor, ki jih privablja s slovenskimi večeri in s kulturnimi sestanki; prostor, v katerem se morejo počutiti kot doma.

Gospod Dušan Jakomin je kot slovenski kaplan v Šklednju vedno močnejše čutil potrebo, da se to doseže, tako zaradi slovenskih družin, kot zaradi mladine, zlasti pa zaradi otrok. Zato je 26. maja 1961 začel z nabirko za bodoči Dom. Sklical je razne posvetovalne seje, začel je objavljati vest v katoliških časopisih in navduševal zanj vernike v cerkvi. In ljudje so se velikodušno odzvali njegovi prošnji, saj so razumeli, da je ideal pošten in cilj uresničljiv.

Dne 10. avgusta istega leta se je že vršil srečolov v ta namen. Dobiček je bil kar lep. Istega dne je g. Jakomin dobil od gospe Drage Gregorič vd. Rosenberg čudovito vest, da poklanja bodočemu društvu svojo hišo, ki naj postane sedež in dom tega društva. Ta vesela novica je prišla prav na praznik sv. Lovrenca, škedenjskega patrona. 13. avgusta se je izvršila pred notarjem pismena izročitev hiše in tega dne je bilo tudi ustanovljeno škedenjsko kulturno društvo. 25. oktobra je društvo dobilo cerkveno priznanje in s tem napravilo že velik korak naprej. Vendar je manjkalo še državno priznanje. Vedeli smo, da bo treba na to čakati precej dolgo. A čakanje je bilo tudi poplačano: dne 20. junija 1963 je društvo končno dobilo državno priznanje s podpisom predsednika republike. Naše društvo je postalo pravna ustanova z državnim priznanjem in s tem edini lastnik Doma, ki ga je v svoji velikodušnosti podarila gospa Draga Gregorič.

Naj tu objavimo izjavo, ki jo je 14. februarja 1962 napisala darovavka:

»Podpisana sem po preudarnem razmisljanju svojem in tudi po želji svoje pok. sestre Marice Gregorič ter po prizadevanju škedenjskega kaplana g. Dušana Jakomina poklonila škedenjskemu kulturnemu društvu svojo nepremičnino in vse, kar k tej spada. Vse to naj služi dobrobitju predvsem slovenskih otrok in sploh Slovencev v Šklednju, kjer naj nadaljujejo in razvijajo dediščino svojih očetov in zvestobi do svojega materinega jezika, Boga

tajskim komunistom, ki so za krvavo revolucijo in atomsko vojno, odnosno Hruščevu, ki pravi, da so kitajski komunisti idioti? Ali naj verjamejo Kitajcem, ki pravijo, da je Hruščev izdajavec, ali Hruščevu, ki pravi, da je komunizem gospodarska polomija in da je treba posnemati kapitalistične gospodarske metode? Ali naj jedo s Hruščevom golaž in plešejo balet, odnosno ali naj gredo s kitajskimi komunisti po sledovih »mrtvaka« Stalina in stradajo, živijo v nečloveškem terorju ter se borijo za zmago komunistične zmoti? Ubogi komunisti so res zabredli v zadrego, iz katere se bodo težko izmotali. In zadrega bo vsak dan hujša. Naj bo dovolj nevšečnih vprašanj. Odgovor, ki ga svetujemo dr. Šiškočiču, je samo eden: zapustiti komunistično barko. Komunizem je svoje že opravil. Če bo ostalo od njega kaj dobrega, to ne bo več komunizem, vse ostalo pa so pleve, ki jih bo veter odnesel.

ZVESTI SAMIM SEBI

Mi pa ostanemo dosledni in zvesti našim narodnim, verskim, kulturnim in drugim izročilom ter stopamo po moderni poti krščanskega socialnega nauka. Z veseljem pozdravljamo novo pomlad, ki jo je pobudil Janez XXIII. Kar se naših vprašanj in pravic tiče, pa bomo vsi zavedni in demokratični Slovenci izpolnili svojo dolžnost tudi na volišču. Glasovali bomo za SLOVENSKO SKUPNOST!

BRATSKI OBJEM

Nekaj teh odločnih besed smo morali povedati slovensko govorečim komunističnim voditeljem, ki naše ljudstvo zavešno zapeljujejo v zmoti. Ostadim, ki so na njihovi strani v prepričanju, da se borijo za dobro in pravično stvar, ker so jih po pretresljivih dogodkih med fašizmom in dvema »svetovnima vojnama« zbegali, pa ponujamo prijateljsko roko in bratski objem. Vabimo jih, naj razmislijo naše besede in poslušajo samo svojo vest, pa bodo prišli v naš slovenski tabor, kamor spadajo. Tudi oni bodo dali svoj glas slovenski listi z lipovo vejico in napisom SLOVENSKA SKUPNOST.

in naroda. To naj družji in združi vse naše rojake.«

Škedenj, 14. februarja 1962

V nedeljo 12. aprila ob 11. uri se je vršila otvoritev škedenjskega doma. K otvoritvi so bili povabljeni razni predstavniki tržaškega in goriškega kulturnega sveta. Najprej je mada Nadja Srebrnik s kratkimi besedami pozdravila gospo Gregorič, se ji zahvalila za njeno velikodušnost ter ji podarila šop cvetja. Nato je v imenu mladine spregovoril študent Klavdij Zivec, ki je med drugim poudaril misel, da bodo imeli odslej mladi ljudje v Šklednju prostor, kamor bodo lahko zahajali. Povabil je škedenjskega župnika, naj blagoslovi dom. Tudi g. župnik je poudaril važnost takih prostorov, ki so ne samo koristni, ampak tudi neobhodno potrebni.

Po blagoslovitvi je spregovoril g. Jakomin, ki se je najtopleje zahvalil vsem prisotnim in odsotnim za njihovo dragoceno pomoč, pa tudi tistim, ki jih ni več med nami, a ki so dali svoj prispevek za uresničitev te velike zamisli. Za njim je povzel besedo prof. Ivan Theuerschuh, ki je v imenu tržaškega Katoliškega sveta pozdravil vse prisotne in povabil starše, naj pošljajo svoje otroke v ta dom, kjer se bodo naučili marsikaj lepega in dobrega. — Goriško je zastopal g. Maks Komac, ki je prinesel pozdrave tamkajšnjih kulturnih organizacij, in voščil škedenjskim Slovincem mnogo nadaljnega uspeha. Nazadnje je spregovoril msgr. Jakob Ukmar, ki je tudi poudaril važnost takih prostorov ter dejal, da bi morala vsaka fara imeti svoj dom, ki naj služi za kulturno izobraževanje, za gojitev materinega jezika in pesmi, pa tudi za pošteno zabavo in razvedrilo. Njegove ganjlive besede so marsikateremu privabile solze v oči. Vsi smo bili zadovoljni, da je tudi on prišel k otvoritvi.

***

Lanj v jeseni smo začeli s popravili. Zankrat ima društvo na razpolago le en prostor v pritličju, kajti v hiši še stanujejo stranke. Dela so zahtevala mnogo žrtve in stroškov, a po zaslugi teh žrtv imajo danes škedenjski Slovenci svoje zbirališče. V načrtu je, da bo nekoč v pritličju 14 m dolga soba (za sedaj meri 6,20 x 5 m), v prvem nadstropju pa bo ena velika in dve

Prispevajmo za volilni sklad!

Prejeli smo s prošnjo za objavo: Predlagatelj goriške kandidatne liste za deželne volitve vjudno vabijo volivce in sploh vse Slovence, naj dajo prostovoljne prispevke za volilni sklad.

Volitve zahtevajo pač precej visokih izdatkov, zato je prav, da vsakdo prispeva za stroške po svojih močeh.

Prispevki se lahko izročijo v roke kandidatov, voditeljev Slovenske demokratske zveze ali pa uredništvu »Kat. glasa«. — Hvaležno se sprejme vsak še tako skromen prispevek!

manjši sobi. Pred hišo je majhno dvorišče z železno ograjo.

Naj na tem mestu izrečemo našo iskreno in prisrčno zahvalo strici Pavlu Stefanoviču za njegovo neutrudno požrtvovalnost pri delu za obnovitev prostora; naša zahvala naj gre prav tako Jožici Sancin za njeno dragoceno pomoč pri pospravljanju in za njeno nenehno skrb, da bi bilo vse v redu. Zahvala naj gre tudi vsem drugim, ki so na kateri koli način prispevali k uresničitvi tega prvega velikega in važnega koraka.

G. Jakomin je naslovil prošnje na razne ustanove za denarno ali drugačno podporo. Tako je Društvo dobilo od Casse di Risparmio televizor s stabilizatorjem, podjetje Italcementi je dalo precej vreč cementa, tovarna Italsider se je ponudila, da bo popravila žlebove. Razni privatniki so prispevali s tem, da so poklonili društvu mnoge potrebne stvari.

Kakšna je danes imovina društva? V posesti ima televizor, projektor, klavir, radijski aparat, biljard, knjižnico in slike umetnikov. Začetek je skromen, a pomislimo, da je komaj začetek!

Naj zaključimo z mislijo, da imamo sedaj škedenjski Slovenci skupni dom, iz katerega nas ne bo nihče podil, dom, v katerem bomo lahko gojili slovensko pesem in besedo, kajti — kot je pravilno rekel msgr. Ukmar — malokateri velik narod se more ponášati s tolikim bogastvom cerkvenih in narodnih pesmi kot mi. Ta dar, ki nam ga je Bog poklonil, moramo še nadalje bogatiti; ta dar Slovenci s ponosom nosimo v svet!

M. Z.

NA RAZGLASNI DESKI ravnateljstva v ulici Croce 3 je izobešana ministrska odločba o začasnih namestitvah in suplencah o osnovni šoli za šolsko leto 1964-65. Rok za vložnje tozadevnih prošenj zapade dne 30. aprila t. l.

TRŽAŠKE NOVICE

Protiv davkom za nazaj!

Z glasovi štirih strank sredinske levice (krščanske demokracije, socialnih demokratov, ital. socialistične stranke in republikancev) ter komunistične partije je tržaški občinski svet sprejel sklep, po katerem bodo morali plačati za deset let nazaj davke tisti, ki so po 1. januarju 1954 prodali kakšno zemljišče.

Svetovavec Skupne slovenske liste dr. Simčič je glasoval proti temu, da bi zakon o novih davkih na stavbne parcele veljal za nazaj. Povedati je treba, da je zakon sprejel rimski parlament in ga ni moč razveljaviti. Pač pa imajo občine možnost določiti, če naj velja šele od letos ali tudi za nazaj. In dr. Simčič je glasoval proti temu, da bi pri nas veljal za nazaj. Zakaj?

IGRALSKA SKUPINA V BORSTU

bo uprizorila v župni dvorani veselo igrvo v treh dejanjih

PRI BELEM KONJICKU

in sicer v soboto 18. aprila zvečer ob 8.30 in v nedeljo 19. aprila popoldne ob 5h

Vljudno vabljeni!

Zakoni z vratno močjo, je rekel, nasprotujejo pravnemu čutu in povzročajo pravno negotovost. Skupna slov. lista je za obdavčenje tistih, ki prekupčujejo z zemljišči in imajo pri tem mastne dobičke, kar se dogaja v velikih mestih. Graja pa zakon, ker ni izvel manj imovitih slojev in je udaril tudi po tistih, ki so prodali borni košček zemlje iz potrebe ali zato, da so si z izkupičkom lahko na svoji zemlji postavili skromen dom. Morda bodo ravno ti nosili glavno breme novega zakona, ker se pač spekulantki znajo vedno izmuzniti.

Med našimi slovenskimi ljudmi je precej takšnih, ki so prodali kos zemlje, ker jim ni nič nesel, morali pa so plačevati davke nazaj, ali pa so prodali nekaj zemljišča, da so si na preostali parceli sezidali

OPCINE

Za nedeljo 19. aprila je pripravila Opeška mladina

Pomladanski prosvetni večer

Zaigrali bodo igrvo iz opeške vasi:

SOSICEV DOM

nato pa veseloigro: HISA STRAHOV Vmes bo igral veseli godalni kvartet prijetne melodije. — večer bo v dvorani Marijanišča. Začetek ob 18. uri

hišo za lastno uporabo. Te ljudi je branil dr. Simčič, nista pa se ozirali nanje tisti stranki, ki se potegujeta za slovenske glasove, to je Italijanska komunistična partija ter Italijanska socialistična stranka. Na to naj pomislijo tisti, ki bodo čez nekaj časa dobili poziv, da plačajo 25.000 in morda 100.000 lir davka, če so v zadnjih desetih letih prodali kaj zemlje. — Drugače je bilo v nabrežinski občini, kjer imamo svetovavce dr. Škerka, Drago Legišo, Josipa Terčona in druge, ki so v občinskem odboru. Tam omenjeni zakon na njihovo zahtevo ne bo veljal za nazaj, ampak šele z letošnjim letom.

Delo za duhovniške poklice

V sredo 8. aprila je pri mesečni duhovni obnovi tržaških slovenskih duhovnikov govoril tržaški nadškof msgr. Santin. Pri razgovoru, ki je sledil obnovi, je prevzvišeni dal nekaj navodil za praznovanje svetovnega dneva za duhovniške poklice, ki ga morajo primerno praznovati vse župnije. Pri razgovoru se je poudarilo, da so se v Sloveniji na ta dan pripravili s posebno devetdnevno. Gospod nadškof je dal nadalje nekaj navodil za organizirano molitev za duhovnike in za duhovniške ter redovniške poklice. Posebne skrbi naj bodo deležni tudi strojniki, brez katerih so lepe in prikupne bogoslužne pobožnosti v cerkvi nemogoče.

Ekipni turnir v namiznem tenisu za pokal »Pomlad«

BOR-DOM = 6:3

Prejšnji teden je bila odigrana tekma med BORovci in DOMovci za pokal »Pomlad«, ki ga je organizirala »La Solfitta«. Tega turnirja se je udeležilo več namiznoteniških ekip s Tržaškega.

Tekma med BORovci in DOMovci je bila zelo napeta in presenetljiva. Kljub premoči BORovcev so DOMovci predstavljali za njih resno nevarnost. Za BOR so igrali Košuta, Tomšič in Moro; za DOM pa Kuret, Fabjan in Tavčar A. — Igravci BORA so pokazali neko negotovost in njihova igra ni bila preveč prepričevalna. Edini, ki je pokazal, da napreduje, je bil Moro, medtem ko sta Košuta in Tomšič pokazala slabšo igro. — DOMovci pa so se zelo dobro izkazali. Najbolj presenetljivo je zaigral Kuret s Tomšičem, ko ga je gladko premagal v obeh setih. Košuti pa je pretiila nevarnost, da izgubi, ko je Kuret v tretjem setu vodil in se je moral Košuta prav potruditi, da ga je pre-

GORIŠKE NOVICE

Posvetitev glavnega oltarja v Podgori

V soboto 11. t. m. je naša župnijska cerkev vendar doživela to, na kar je upravičeno čakala malo manj kot 50 let: posvetitev glavnega oltarja.

Podgora je v prvi svetovni vojni med prvimi kraji na Primorskem okusila razdejanje, ki so ga bruhala zrela topov. Koliko hudih bitk je divjalo po gobojih tedaj zares krvave gore Kalvarije.

Kakih šest let po končani vojni je bila obnovljena cerkev in dne 1. oktobra 1924 je tedanji gospod kurat vanjo zopet prenesel Najsvetejše. Naslednje leto je bil postavljen križev pot in nove klopi. Za Veliko noč 1926 pa je tvrdka Zanin dokončala orgle, za katere se je veliko zanimal tudi pok. skladatelj Vinko Vodopivec.

A kljub vsem obnovitvam je še nadalje ostajalo odprto vprašanje glede velikega oltarja. Ta je namreč ostal deloma ohranjen s svojimi stebri in visokim ozadjem. Razdejana pa je bila oltarna miza in zadnji del s stopnicami. Vse to so pozneje za silo zložili skupaj, nekaj popravili, zalili z malto, skromno prebarvali in v glavnem pokrivali s prti, z antependijem itd. Na sredo oltarja so bile tudi provizorično postavljene skromne relikvije v malem prenosljivem kamnu, kot to izjemoma dopušča liturgija na zasilnih ali stranskih oltarjih. O raznih potrebah in pomanjkljivostih podgorske cerkve je že leta 1926 pisal dolgoletni in znani podgorski župnik, pokojni g. Stanko Stanič.

Hvala Bogu, sedaj smo dosegli tako zaželeno in potrebno obnovo bistvenega dela našega glavnega oltarja. Po naklonjenosti msgr. Velcija iz goriške stolnice smo dobili relikvije prav našega farnega patrona — sv. Justa mučenca, čigar praznik obhajamo 3. novembra.

V soboto ob 4^h popoldne je prispel g. nadškof s svojim tajnikom in ceremoniarjem. Prisostvoval je tudi č. g. Zorž, dekan iz Standreža. Uživali smo slovenski in zanimivi obred posvetitve oltarja. Nato je ob navzočnosti g. nadškofa bila darovana prva sv. maša na novoposvečenem oltarju. Po končanem svetem opravilu je lepo spregovoril g. nadškof in nam razložil veličino in pomen posvetitve. Zaključil je z blagoslovom in s prijaznim nasmehom navzoče vernike prav po domače pozdravil: »Hvaljen Jezus!«. Poprosil je nato gospoda dekana, naj nadaljuje z govorom in razlago v slovenskem jeziku, kar je č. g. Zorž tudi lepo in prijetno izvršil, za kar smo mu iz srca hvaležni. Vsej slovesnosti so dale svoj velik prispevek tudi naše lepe, nove orgle, ki so ubrano spremljale vso sveto mašo.

Msgr. Ambrosi težko bolan

Goriški nadškof Pangrazio je v nedeljo obiskal msgr. Ambrosija, ki leži težko bolan v Thiene. Njegovo stanje se iz dneva v dan slabša. Priporočamo ga v molitev!

V ZHODNI DAN ZA TRŽASKE SLOVENCE

APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA v Trstu vabi primorske rojake k vzhodni maši v bizantinsko-slovenskem obredu, ki bo v nedeljo 19. aprila ob 16. uri v cerkvi sv. Ivana v Trstu. Pridite, da skupno pomolimo za zedinjenje z našimi vzhodnimi ločnimi brati.

Pri liturgiji bo pel moški pevski zbor iz Trsta pod vodstvom prof. Zorka Hareja.

Ob tej priložnosti bo na razpolago tudi novo KRALJESTVO BOZJE, ki je v celoti posvečeno slovenskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu (člani ACM dobe knjigo po svojih župnijah).

magal. Tudi Fabjan je pokazal tokrat odlično igro, ko je Košuti in Tomšiču odvezl vsakemu po en set. Slabše pa se je izkazal Tavčar A., ker je takoj podlegel premoči Košute in Tomšiča.

Rezultati so bili:

Košuta-Tavčar A. 21-19, 21-10; Kuret-Tomšič 21-10, 21-15; Fabjan-Moro 21-14, 18-21, 21-19; Košuta-Kuret 21-17, 18-21, 23-21; Tomšič-Fabjan 19-21, 21-13, 21-17; Tavčar A.-Moro 21-15, 21-13; Košuta-Fabjan 21-8, 12-21, 21-18; Tomšič-Tavčar A. 21-17, 21-13; Moro-Kuret 16-21, 21-13, 21-17.

Kubo

Štandrež

Tudi v naši vasi žanje smrt z neizprosno koso. Letos smo imeli že 15 pogrebov. Nekateri so umrli zaradi boleznih ali onemoglosti, zadnja dva pogreba pa sta bila posebno žalostna. V soboto se je na poti domov iz tovarne smirno ponesrečil 20-letni Franc Sanfilippo. Na cesti pri Malih Rojcah je iz nepojasnjenih vzrokov zadel z motorjem ob drevo in se pri tem težko poškodoval. Po prevozu v bolnico je kmalu izdihnil. Drug žalosten pogreb je bil pa oni 28-letnega Ariura Jarca, ki se je sam vrget pod vlak na železniškem mestu v Rubijah. Fant je bil bolan na pljučih in je kazal znake duševne neuravnovešenosti.

Bog bodi usmiljen mladim žrtvam!

Rupa

Smrt posega zelo bridko v vrste naših ljudi. Pretekli teden so bili kar trije pogrebi. Najprej smo pokopali 65-letnega Ivana Tomšiča s Peči, nato 80-letnega Jožeta Petejana in isti dan še Gizelo Pavletič, r. Cijan. Pokojna Gizela je po smrti sestre poročila svaka Janeza Pavletiča. Sestra je namreč umrla na porodu dvojčkov. Z možem sta imela hčerko, ki ji je sedaj 13 let. Bolehala je na srca in se dalj časa zdravila po raznih bolnicah. Sedaj je odšla za svojo sestro in pustila moža in hčerko v največji žalosti.

Bog daj pokojni večni pokoj, preostalim, zlasti še Janezu Pavletiču pa naše sožalje.

Rajbelj

Končno prihaja pomlad tudi v našo vas. Zadnji teden je sneg sicer znova pobelil naše hiše, vendar ni obstal in je kmalu skopnel. Bliža se tudi čas lova na divjega petelina, ki že ljubosumno izziva svoje tekmece ob jutranji zori, ko išče neveste.

Smrt je to leto pobrala kar pet upokojenih rudarjev v starosti od 60 do 77 let. Najstarejši rudar v vasi je pa še vedno Tomaž Cuder, starejši, ki mu je 84 let in še vedno bere naš list brez naložnic.

Rajbeljski rudnik potrebuje kvalificiranih moči. Teh pa ne more dobiti zadostno število v Italiji, zato se je ravnateljstvo obrnilo po delavce v Jugoslavijo. Prvih deset rudarjev izza meje je že opravilo zdravniški pregled pri rudniškem zdravniku in so te dni nastopili delo.

Na občini v Trbižu se pritožujejo, da jim je naš novi vodovod izpraznil blagajno. Mi pa vemo povedati, da smo bili celo zimo brez vode, kar se nam poprej pri starem vodovodu ni nikoli zgodilo.

Volitve so pred vrati, vendar med tukajšnjimi ljudmi ni veliko zanimanja. Verjetno smo predaleč od središč, da bi se zljubilo k nam kakemu večjemu političnemu prvaku. Vendar čeprav ni propagande, bi vsakdo moral vedeti, kaj je njegova dolžnost na volitvah: ne voliti diktatur ne na levi ne na desni!

Spomlad s snegom

Tri mesece trajajoče deževje se je končno poslovilo od Gorice. Rešil nas je sneg, ki se je prejšnjo sredo zjutraj prikazal na vseh bližnjih goriških hribih in segal prav nizko v dolino. Ozračje se je znatno ohladilo in pravljčen je bil pogled na razcvetela sadna drevesa, katerim so v ozadju drugovalji zasneženi hribi.

Sneg je zapadel tudi v Kanalski dolini in po vsej Severni Primorski in Beneški Sloveniji. V okolici Idrije je zapadlo okrog 30 cm snega, na Sv. Višarjah 40 cm, v Beneški Sloveniji pa je sneg segal do samega Čedadca.

Novi urad na goriški kvesturi

Na goriški kvesturi so pretekli teden odprli nov urad, katerega namen je vzdrževati stike z občinstvom. Urad je v sobi št. 5 v prvem nadstropju in ga vodi komisar dr. Tagliolatto. Na uradu bodo osebe večje italijanske, slovenske, nemške in srbohrvaščine na razpolago za vsa vprašanja in zadeve prisilcev kakor tudi turistov, katerim bodo na razpolago turistični prospekti.

Urad bo imel to veliko prednost, da bo stalno deloval podnevi in ponoči in bo zato za naše mesto in zlasti za turiste velikega pomena.

Sečnja gozdov v jugoslovanskem obmejnem pasu

Zveza neposrednih obdelovalcev iz Gorice obvešča vse zainteresirane lastnike gozdov v jugoslovanskem obmejnem pasu, da jim bo na sedežu v ulici Boccaccio 2 na razpolago pooblaščen uradnik, ki bo uredil vse potrebne prošnje za sečnjo gozdov v jugoslovanskem obmejnem pasu v letu 1965.

Zainteresirani se lahko javijo na zgoraj omenjenem uradu vsak dan, razen ob sobotah, od 9. do 12. in od 15. do 18. ure. Čas za prošnjo zapade dne 15. maja.

Slovensko katoliško prosvetno društvo Števerjan

VABI 1. MAJA OB 15.30
V ŠTEVERJAN MED BOROVCE
NA

PRVOMAJSKI TABOR

Na letošnjem tradicionalnem slavlju se bomo zbrali Slovenci iz vseh treh zamajskih pokrajin: Koroške, Tržaške in Goriške

Bratje in sestre, prvega maja vsi med
BOROVCE V ŠTEVERJAN!

OBVESTILA

BOGOSLOVCI TRŽASKEGA SEMENISCA prirejajo vsako leto veliko loterijo v korist katoliške univerze v Milanu. Letos bo zrebanje v nedeljo 26. aprila. Srečke — po 100 lir — so dobili v prodajo tudi nekateri Slovenci v Trstu in okolici. Ker imamo na milanski univerzi vedno nekaj dijakov in ker imamo od velike katoliške ustanove korist vsi katoličani, zato lepo iniciativo tržaških bogoslovcev radi priporočamo.

POD NASLOVOM NAVIHANCI je izšla nova številka KNJIZIC. Tokrat bodo dovoljni zlasti naši mladi bravci in vsi ki mladino ljubijo. V knjizici so objavljene štiri resnične zgodbe iz življenja naših strežnikov. Zanimivo in lepo opremljeno knjizico zlasti mladini in vsem vzgojiteljem lepo priporočamo. Cena 70 lir. Knjizice dobite vedno v naših knjigarnah v župniščih in v upravi v Marijanišču na Opčinah.

SLOV. KAT. PROSVETNO DRUŠTVO »M. Filej« v Gorici vabi na redni občinski zbor, ki se bo vršil v torek 21. aprila 1964 ob 20.30 v prostorih Kat. doma v Gorici, s sledečim dnevnim redom:

1) čitanje in odobritev prejšnjega zapisnika; 2) poročilo odbornikov; 3) poročilo nadzornikov in ravnateljstva; 4) glasovanje o razrešnici; 5) volitev novega odbora, nadzornikov in ravnateljstva; 6) slaba čajnost.

Občni zbor je sklepčen, če je navzoča vsaj polovica članov; pol ure po sklicanju pa je sklepčen ob vsakem številu.

ODBOR

DAROVI

Župnija Gabrje-Vrh za Barogovo beatifikacijo 8.500; za Slomškovo beatifikacijo 8.500 lir. — Najlepša hvala!

Za Marijanišče: N. N. Ricmanje 1.000; S. D. iz Skednja 5.000; M. B. iz Trsta 1.000; Z. A. iz Trsta 10.000; M. M. mesečni prispevek 1.000; Ob obletnici smrti pok. Jožice Senčar sorodnik 1.000; ob obletnici pok. Franca Sosič daruje soproga 5.000; Tavčer Rihard, Opčine 10.000; dve družini iz Barkovelj 2.000; prva Marijina družina iz Trsta Marijanišču za veliko noč 20.000 lir.

Vsem dobrotnikom se Marijanišče iskreno zahvaljuje.

Za Katoliški dom: Jožef Cej 500; Marinka Leban 1.000; N. N. 10.000; N. N. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; Ana Brezignjak 1.000; Katarina Munih 1.000; Alojz Pocerini 1.000; družina Zgavec 1.000; Fani Kralj 500; prof. Rihard Orel, Gorica 5.000; I. H. Gorica 3.000; T. P., Gorica 9.000 lir.

Za zavod sv. Družine: Družina Kovčič Peč št. 20 namesto cvetja na grob pok. Gizelo Pavletič in Jožeta Petejana 5.000; gđ. P. H. 5.000 lir. — Preblagim dobrotnikom najtoplejša hvala in zagotovilo spominjati v molitvi.

ZAHVALA

Ob težki izgubi drage žene in mame

Gizele Pavletič roj. Cijan

se toplo zahvalujemo vsem, ki so nam na katerikoli način priskočili na pomoč v najtežjih urah. Zlasti se zahvaljujemo č. duhovščini, darovavcem cvetja, vaščarjem in sosaščanom, ki so v tako zglednem številu spremili drago pokojnico na njen zadnji poti.

Zalujoči soproj in hčerka Alina

Rupa, 13. aprila 1964

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 70% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici